ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. <u>ด้านกายภาพ</u>

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

<u>ที่ตั้ง</u>องค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม ตั้งอยู่ที่ ๑๙๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลยางค้อม อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอพิปูน ประมาณ ๗ กิโลเมตร

<u>เนื้อที่</u> มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๖๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๗,๕๐๐ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ราบเชิงเขา และที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีแม่น้ำสายหลัก

ไหลผ่าน คือ แม่น้ำตาปี และมีคลอง ๒ สาย คือ คลองหลีก และคลองห้วยจาน ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อตำบลพิปูน	อำเภอพิปูน	จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศตะวันออก	ติดต่อตำบลละอาย	อำเภอฉวาง	จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศใต้	ติดต่อตำบลไสหร้า	อำเภอฉวาง	จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศตะวันตก	ติดต่อตำบลควนกลาง	อำเภอพิปูน	จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

จากสถานที่ตั้งของตำบลยางค้อม ทำให้ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือสลับกันดังนี้

- ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ลมนี้มีทิศทางพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียและทะเลอันดามัน เนื่องจากทางทิศตะวันตกของลุ่มน้ำคลองตาปีเป็นเทือกเขาสูง ทำให้ฝนตกไม่มากนัก อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะอยู่ในช่วงประมาณเดือน พฤษภาคม ถึงเดือน ตุลาคม

- ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมนี้พัดผ่านอ่าวไทย ทำให้เกิดฝนตกชุกในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำคลองตาปีเนื่องจากอยู่ในด้านรับลมของเทือกเขา อิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะทำให้ฝนตกมากในช่วงประมาณเดือน พฤศจิกายน ถึงเดือน มกราคมสำหรับฤดูกาลในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำคลองตาปี มี ๒ ฤดู

๑. ฤดูร้อน อยู่ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือน เมษายน มีอากาศร้อนตลอดฤดูกาล

๒. ฤดูฝน แบ่งได้ ๒ ช่วง

๒.๑ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือน ตุลาคม เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ช่วงนี้ฝนตกไม่มากนัก

๒.๒ ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน ถึงเดือน มกราคม เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ช่วงนี้มีฝนตกชุก

๑.๔ ลักษณะของดิน ดินแบ่งออกเป็น

- พื้นที่ป่าเขา ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย เหมาะสำหรับปลูกยางพารา ไม้ผลและพืชไร่

- พื้นที่ราบ ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินล่างเป็นดินร่วนปนดินเหนียว การระบายน้ำ และความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ เหมาะแก่การทำนา

ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

การแบ่งเขตการปกครอง

ตำบลยางค้อม แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๙ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านนาเหนือ

นายสุชีพ	วงศ์สวัสดิ์	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๒ บ้านท่าแซะ

นางทิพวรรณ	หลวงนา	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๓ บ้านในใส

นายสุรชัย	เปีย	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งนาใหม่

นายพรสิทธิ์	จงจิตร	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๕ บ้านยางค้อม

นายเสมอภาค	วงศ์สวัสดิ์	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๖ บ้านโคกแหมะ

นายทศพร	วุฒิพงศ์	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๗ บ้านดอกประดู่

นายสัญญา	เพชรประพันธ์	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๘ บ้านพรุทัง

นายปรารมย์	สุวรรณชนะ	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๙ บ้านทางหลวง

นายไพรัช	บริพันธ์	กำนันตำบลยางค้อม

๓.ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๕,๘๕๑ คน แยกเป็นชาย ๒,๙๐๖ คน หญิง ๒,๙๔๕ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๓๙ คน/ตารางกิโลเมตร มีประชากรทั้งสิ้นจำนวน ๒,๒๗๗ ครัวเรือน โดยแยกจำนวนประชากร ดังนี้

รายการ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ประชากรชาย	๒,๙๕๗	๒,๙๓๘	๒,๙๑๑	๒,๙๑๙	๒,๙๐๖
ประชากรหญิง	๒,๙๗๘	๒,๙๘๐	๒,๙๘๒	๒,๙๖๕	๒,๙๔๕
รวมประชากร	๕,๙๓๕	๕,๙๑๘	๕,๘๙๓	๕,๘๘๔	๕,๘๕๑
ครัวเรือน	๒,๑๘๐	๒,๒๑๙	๒,๒๔๗	๒,๒๗๓	๒,๒๗๗

จำนวนครัวเรือน

ลำดับ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
หมู่ที่ ๑ บ้านนาเหนือ	๓๑๑	๓๑๔	๓๑๙	๓๒๓	๓๒๔
หมู่ที่ ๒ บ้านท่าแซะ	๗๔	๗๘	๗๘	๗๘	๗๘
หมู่ที่ ๓ บ้านในใส	๑๔๕	๑๔๕	๑๔๕	๑๔๖	๑๔๖
หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งนาใหม่	๒๑๙	๒๒๒	๒๒๔	๒๒๕	๒๒๕
หมู่ที่ ๕ บ้านยางค้อม	๓๐๗	๓๑๙	๓๒๑	๓๒๓	๓๒๓
หมู่ที่ ๖ บ้านโคกแหมะ	๒๕๑	๒๕๒	๒๕๙	๒๖๑	๒๖๒
หมู่ที่ ๗ บ้านดอกประดู่	๒๕๔	๒๕๘	๒๖๑	๒๖๗	๒๖๗
หมู่ที่ ๘ บ้านพรุทัง	๒๗๖	๒๘๓	๒๘๗	๒๘๙	๒๙๐
หมู่ที่ ๙ บ้านทางหลวง	๓๔๓	๓๔๘	๓๕๓	๓๖๑	๓๖๒

จำนวนประชากร

ลำดับ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
หมู่ที่ ๑ หญิง	๔๖๕	๔๖๘	๔๗๔	๔๖๙	๔๖๗
ชาย	๔๘๔	๔๘๔	๔๗๔	๔๗๒	๔๗๒
หมู่ที่ ๒ หญิง	๘๙	๘๗	๘๙	๘๗	๘๗
ชาย	๙๖	๑๐๑	๑๐๑	๑๐๒	๑๐๒
หมู่ที่ ๓ หญิง	๒๓๖	๒๔๐	๒๓๘	๒๓๖	๒๓๐
ชาย	๒๓๗	๒๓๖	๒๓๓	๒๓๐	๒๒๙
หมู่ที่ ๔ หญิง	๓๐๙	๓๐๔	๓๐๓	๓๐๒	๓๐๑
ชาย	๓๐๖	๓๐๐	๒๙๔	๒๙๗	๒๙๕
หมู่ที่ ๕ หญิง	๓๖๘	๓๖๔	๓๖๐	๓๕๕	๓๕๓
ชาย	๓๒๕	๓๑๙	๓๑๘	๓๑๔	๓๑๓
หมู่ที่ ๖ หญิง	๒๙๔	๒๙๔	๒๙๗	๒๙๙	๒๙๘
ชาย	๓๐๙	๓๑๐	๓๑๑	๓๑๓	๓๑๒
หมู่ที่ ๗ หญิง	๓๒๐	๓๑๘	๓๑๖	๓๑๓	๓๑๐
ชาย	๒๗๘	๒๗๗	๒๗๓	๒๗๕	๒๗๓
หมู่ที่ ๘ หญิง	๔๐๔	๔๑๐	๔๑๖	๔๑๕	๔๑๑
ชาย	๔๑๒	๔๐๖	๔๐๙	๔๑๒	๔๑๑
หมู่ที่ ๙ หญิง	๔๙๓	๔๙๕	๔๘๙	๔๘๙	๔๘๘
ชาย	๕๑๐	๕๐๕	๔๙๘	๕๐๔	๔๙๙

จำแนกตามช่วงอายุสถิติประชากร

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๑๗	๑๖	๓๓
๑ ปี	๒๓	๒๙	๕๒
๒ ปี	๓๒	๑๗	๔๙
๓ ปี	๓๑	๒๗	๕๘
๔ ปี	๓๑	๒๔	๕๕
๕ ปี	๒๕	๓๖	๖๑
๖ ปี	๓๙	๓๑	๗๐
๗ ปี	๓๓	๓๑	๖๔
๘ ปี	๓๘	๓๔	๗๒
๙ ปี	๓๐	๓๔	๖๔
๑๐ ปี	๔๗	๒๗	๗๔
๑๑ ปี	๓๙	๓๙	๗๘
๑๒ ปี	๔๗	๓๓	๘๐
๑๓ ปี	๓๕	๓๐	๖๕
๑๔ ปี	๓๗	๓๑	๖๘
๑๕ ปี	๓๔	๓๖	๗๐
๑๖ ปี	๓๓	๓๐	๖๓
๑๗ ปี	๔๐	๓๔	๗๔
๑๘ ปี	๒๕	๒๙	๕๔
๑๙ ปี	๓๒	๒๗	๕๙
๒๐ ปี	๓๒	๓๒	๖๔
๒๑ ปี	๒๓	๒๖	๔๙
๒๒ ปี	๓๗	๔๐	๗๗
๒๓ ปี	๓๗	๔๔	๘๑
๒๔ ปี	๔๙	๓๒	๘๑
๒๕ ปี	๓๓	๓๘	๗๑
๒๖ ปี	๔๐	๔๓	๘๓
๒๗ ปี	๔๓	๔๓	๘๖
๒๘ ปี	๒๘	๓๐	๕๘
๒๙ ปี	๔๒	๓๔	๗๖
๓๐ ปี	๓๖	๓๗	๗๓
๓๑ ปี	๔๖	๓๗	๘๓
๓๒ ปี	๔๐	๒๘	๖๘

๓๓ ปี	๓๗	๒๙	๖๖
๓๔ ปี	๔๙	๔๐	๘๙
๓๕ ปี	๕๖	๓๑	๘๗
๓๖ ปี	๕๐	๓๒	๘๒
๓๗ ปี	๓๐	๔๑	๗๑
๓๘ ปี	๔๕	๓๔	๗๙
๓๙ ปี	๕๖	๔๖	๑๐๒
๔๐ ปี	๕๒	๓๓	๘๕
๔๑ ปี	๓๔	๓๘	๗๒
๔๒ ปี	๔๔	๔๒	๘๖
๔๓ ปี	๕๒	๔๘	๑๐๐
๔๔ ปี	๔๘	๓๕	๘๓
๔๕ ปี	๔๐	๕๘	๙๘
๔๖ ปี	๕๓	๖๔	๑๑๗
๔๗ ปี	๔๐	๔๖	๘๖
๔๘ ปี	๔๒	๕๖	๙๘
๔๙ ปี	๕๖	๔๗	๑๐๓
๕๐ ปี	๕๗	๔๒	๙๙
๕๑ ปี	๕๔	๔๑	๙๕
๕๒ ปี	๕๗	๕๕	๑๑๒
๕๓ ปี	๔๓	๔๐	๘๓
๕๔ ปี	๔๕	๕๘	๑๐๓
๕๕ ปี	๔๕	๔๓	๘๘
๕๖ ปี	๓๒	๔๘	๘๐
๕๗ ปี	๔๖	๖๒	๑๐๘
๕๘ ปี	๔๓	๓๙	๘๒
๕๙ ปี	๓๘	๔๔	๘๒
๖๐ ปี	๒๘	๒๑	๔๙
๖๑ ปี	๓๔	๓๙	๗๓
๖๒ ปี	๒๔	๓๖	๖๐
๖๓ ปี	๒๓	๓๙	๖๒
๖๔ ปี	๒๕	๓๑	๕๖
๖๕ ปี	๒๐	๒๗	๔๗
๖๖ ปี	๒๕	๓๕	๖๐
๖๗ ปี	๘	๑๘	๒๖
๖๘ ปี	๓๓	๓๕	๖๘
๖๙ ปี	๑๙	๓๑	๕๐

๗๐ ปี	๒๗	๒๙	๕๖
๗๑ ปี	๒๔	๒๓	๔๗
๗๒ ปี	๒๓	๑๕	๓๘
๗๓ ปี	๒๖	๒๒	๔๘
๗๔ ปี	๑๐	๒๓	๓๓
๗๕ ปี	๘	๑๖	๒๔
๗๖ ปี	๑๙	๑๔	๓๓
๗๗ ปี	๖	๑๕	๒๑
๗๘ ปี	๑๓	๒๑	๓๔
๗๙ ปี	๑๐	๑๘	๒๘
๘๐ ปี	๙	๒๐	๒๙
๘๑ ปี	๑๐	๒๐	๓๐
๘๒ ปี	๑๑	๑๑	๒๒
๘๓ ปี	๘	๑๖	๒๔
๘๔ ปี	๑๕	๑๙	๓๔
๘๕ ปี	๘	๑๖	๒๔
๘๖ ปี	๑๑	๑๘	๒๙
๘๗ ปี	๓	๘	๑๑
๘๘ ปี	๑	๑๒	๑๓
๘๙ ปี	๕	๑๕	๒๐
๙๐ ปี	๒	๑๐	๑๒
๙๑ ปี	๕	๖	๑๑
๙๒ ปี	๒	๗	๙
๙๓ ปี	๓	๑	๔
๙๔ ปี	๔	๔	๘
๙๕ ปี	๐	๒	๒
๙๖ ปี	๐	๐	๐
๙๗ ปี	๑	๒	๒
๙๘ ปี	๐	๒	๒
๙๙ ปี	๐	๐	๐
๑๐๐ ปี	๑	๐	๑
อายุมากกว่า ๑๐๐ ปี	๓	๒	๕
รวม	**๒,๙๐๕**	**๒,๙๔๙**	**๕,๘๕๔**

ข้อมูล ณ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ (สำนักบริการทะเบียนกรมปกครอง)

๔. <u>สภาพทางสังคม</u>

๔.๑ การศึกษาตำบลยางค้อม มีแหล่งการศึกษาในพื้นที่ ดังนี้

- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๓ แห่ง

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนเกณฑ์ จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

ตำบลยางค้อม มีโรงพยาบาลประจำตำบล จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่

- โรงพยาบาลพิปูน ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๕ ตำบลยางค้อม

-โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๑ แห่งประกอบด้วย

-โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวัดทุ่งนาใหม่ ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๔ ต.ยางค้อม และมีหมู่บ้านให้บริการและรับผิดชอบ คือ หมู่ที่ ๒,๔ และ ๘ ตำบลยางค้อม มีกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบล ๑ แห่ง คือ กองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลยางค้อมตำบลยางค้อม มีอัตราการใช้ส้วม ร้อยละ ๑๐๐

๔.๓ อาชญากรรม

อาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่ตำบลยางค้อม รายงานจากข้อมูลสถานีตำรวจพิปูน ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ มีคดีเกิดขึ้นใน

ปี พ.ศ.๒๕๖๓ คดี เกิด ๖๖ คดี ผู้ต้องหา ๘๒ คน

ปี พ.ศ.๒๕๖๔ คดี เกิด ๑๗ คดี ผู้ต้องหา ๑๗ คน

ช่องทางการติดต่อของสถานีตำรวจภูธรพิปูน โทร ๐๗๕-๔๙๙๐๐๘

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

การให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชราคนพิการในเขตตำบลยางค้อม พ.ศ. ๒๕๖๔

ประเภท	จำนวนผู้ได้รับการช่วยเหลือ(ราย)	จำนวนเงินที่ได้รับ (บาท)
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพคนชรา	๑,๑๓๘	๙,๓๓๑,๒๐๐
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพคนพิการ	๒๐๕	๒,๒๖๓,๒๐๐
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพผู้ติดเชื้อ HIV	๑๙	๑๒๖,๐๐๐
รวม	**๑,๓๖๒**	**๑๑,๗๒๐,๔๐๐**

หมายเหตุ ข้อมูล ณ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

จำนวนผู้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลประจำปี ๒๕๖๔

หมู่ที่	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	รวม (คน)
ผู้สูงอายุ	๑๗๑	๓๔	๙๙	๑๕๑	๑๓๑	๑๐๑	**๑๑๖**	๑๔๕	๑๙๐	๑๑๓๘
คนพิการ	๓๑	๔	๑๘	๒๙	๓๑	๑๓	**๒๕**	๒๒	๓๒	๒๐๕
ผู้ป่วยเอดส์	๓	๒	๔	๑	๑	-	**๓**	๒	๓	๑๙
รวม	**๒๐๕**	**๔๐**	**๑๒๑**	**๑๘๑**	**๑๖๓**	**๑๑๔**	**๑๔๔**	**๑๖๙**	**๒๒๕**	**๑,๓๖๒**

หมายเหตุ ข้อมูล ณ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่งทางบก โดยใช้รถยนต์

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลยางค้อม ราษฎรในตำบลยางค้อมมีใช้บริการไฟฟ้าครบทุกครัวเรือน

๕.๓. การประปา

ตำบลยางค้อมมีระบบประปา จำนวน ๙ ตัว นอกจากนั้นใช้บ่อน้ำตื้น

๕.๔. โทรศัพท์

หมายเลขโทรศัพท์ องค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม ๐๗๕-๔๙๙๑๔๖,๐๗๕-๔๙๙๑๓๓

๕.๕. ระบบโลจิสติกส์ (logistics) หรือการขนส่ง

<u>๖.ระบบเศรษฐกิจ</u>

๖.๑ การเกษตร

ราษฎรในเขตพื้นที่ตำบลยางค้อม จะประกอบอาชีพทางด้านการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ คือ ปลูกยางพาราเป็นอันดับหนึ่งของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งตำบล พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณที่ราบเชิงเขา ส่วนใหญ่จะขายน้ำยางสด

การทำสวนไม้ผล ไม้ยืนต้น ไม้ผลไม้ยืนต้นที่ปลูกมี ทุเรียน มังคุด เงาะ ลางสาด ลองกอง มะพร้าว สะตอ คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่ทำการเกษตร ลักษณะการปลูกไม้ผลส่วนใหญ่จะเป็นการปลูกรวมในพื้นที่เดียวกัน แต่ปลูกผลไม้หลาย ๆ ชนิด

การปลูกพืชไร่, พืชผัก พืชไร่พืชผักที่ปลูกมี ถั่วลิสง ข้าวโพดหวาน มันเทศ แตงกวา ถั่วฝักยาว และผักกินใบต่าง ๆ การปลูกพืชไร่ พืชผัก มีการปลูกประมาณร้อยละ ๑.๕๐ % ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด

๖.๒ การประมง

ตำบลยางค้อม มีประชากรประกอบอาชีพประมง คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๓ ของประชากรทั้งหมด

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลยางค้อม มีประชากรประกอบอาชีพปศุสัตว์ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๗ ของประชากรทั้งหมด

๖.๔ การบริการ

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม

- รีสอร์ท ๑ แห่ง
- ปั๊มน้ำมันและก๊าซ ๑ แห่ง
- โรงสี ๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยว / จุดดูงาน ตำบลยางค้อมมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่

- จุดชมวิวสำนักสงฆ์ทองธรรมธาร หมู่ที่ ๘

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลยางค้อม ยังไม่มีการสร้างโรงงานอุตสาหกรรม

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๑. กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ

๒. กลุ่มดอกไม้จากใบยางพารา

๓. กลุ่มเครื่องแกง

๔. กลุ่มพัฒนาสตรีหมู่บ้าน

๖.๘ แรงงาน

ตำบลยางค้อม มีประชากรประกอบอาชีพด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ของประชากรทั้งหมด

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

การนับถือศาสนาของประชากรตำบลยางค้อม นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๐๐

สถาบันและองค์กรทางศาสนา ตำบลยางค้อม มีสถาบันและองค์กรศาสนา ดังนี้

-วัด จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่ วัดทุ่งนาใหม่ หมู่ที่ ๔ และวัดยางค้อม หมู่ที่ ๕

-สำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ สำนักสงฆ์ทองทองธรรมธาร หมู่ที่ ๘

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ราษฎรในพื้นที่ตำบลยางค้อม มีประเพณีวัฒนธรรมเหมือนๆ กับคนในภาคใต้ทั่วๆ ไปที่นับถือพระพุทธศาสนา และมีประเพณีวัฒนธรรม เช่น เดือน ๕ ชักพระ อาบน้ำผู้สูงอายุ (วันขึ้นปีใหม่) เดือน ๘ วันเข้าพรรษา เดือน ๑๐ ทำบุญอุทิศให้ปู่ย่าตายาย (วันสารท) ขนมเดือนสิบ เดือน ๑๑ วันออกพรรษา, เดือน ๑๒ ลอยกระทง ปีใหม่ทำบุญอวยพรปีใหม่ นอกจากนั้นยังมีประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ในด้านต่าง ๆ ของคนภาคใต้ เช่น การแต่งกาย ภาษา อาหาร วัฒนธรรมการแชร์งาน หรือการช่วยเหลือความสามัคคี และการละเล่นพื้นบ้าน เป็นต้น

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๗.๔ OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก สินค้า OTOP ของตำบลยางค้อม เป็นผ้าบาติกของหมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งนาใหม่

๘.ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ

-คลองตาปีเกิดจากเทือกเขาหลวง ไหลผ่านหมู่ที่ ๖ ขนาดกว้าง ๓๐ เมตร ลึกเฉลี่ย ๒.๕ เมตร

ยาวประมาณ ๑๕ กิโลเมตร

- คลองห้วยจาน ไหลผ่านหมู่ที่ ๗,๕,๓,๒ ขนาดคลองกว้าง ๔ เมตร ลึกเฉลี่ย ๓ เมตร

ยาวประมาณ ๑๐ กิโลเมตร

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ลำห้วย ๑๓ แห่ง

- แม่น้ำ ๑ แห่ง
- ลำคลอง ๒ แห่ง
- บึง, หนองน้ำ,และอื่น ๆ ๖ แห่ง

<u>แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น</u>

- บ่อน้ำตื้น ๓๐๐ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน ๙ แห่ง
- สระน้ำ ๑ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

<u>ลักษณะของไม้และป่าไม้</u>

การใช้ทรัพยากรป่าไม้ และการพึ่งพาป่าไม้

พื้นที่ส่วนใหญ่ในเขตตำบลยางค้อมยังไม่ถือว่าเป็นปัญหาหนักเนื่องจากสภาพแวดล้อมด้านธรรมชาติป่าไม้โดยทั่วไปส่วนใหญ่ยังเป็นสภาพธรรมชาติ ซึ่งส่วนใหญ่ราษฎรใช้ทำมาหากินเพื่อครัวเรือน เช่น ทำสวนผลไม้
(สวนผสม) สวนยางพารา และพืชไร่ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้ทำประโยชน์ตามมติ ครม. ๓๐ มิ.ย. ๒๕๔๑ และมีการเก็บหาของป่าบ้าง เช่น น้ำผึ้ง สมุนไพร ซึ่งเก็บได้ในบางฤดูกาล

กิจกรรมอนุรักษ์และจัดการป่า

ป่าที่อยู่ใกล้/ในบริเวณชุมชน เป็นป่าประเภทป่าดงดิบชื้น โดยสถานภาพเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ และป่าอนุรักษ์ของอุทยานแห่งชาติ ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในชุมชนมีกิจกรรมการอนุรักษ์ป่าโดยกลุ่มชมรมอนุรักษ์ป่าต้นน้ำคลองตาปีและโครงการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (สสอ.) โดยมีรูปแบบกิจกรรม การเพาะชำกล้าไม้ การสร้างฝายชะลอน้ำ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ในการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ ให้ความรู้ชาวบ้านได้รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าและประหยัดและให้ชาวบ้านใช้สารอินทรีย์และชีวภาพในการทำการเกษตร

๘.๓ ภูเขา

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สภาพพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารมีแหล่งน้ำที่สำคัญ เป็นเส้นเลือดหล่อเลี้ยงอยู่ คือ คลองตาปี

องค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม มีการพัฒนาครอบคลุมทุกพื้นที่และครบถ้วนยุทธศาสตร์การพัฒนาในทุกๆ ด้านได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ประชาชนมีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่สะอาด น้ำเพื่อการเกษตรที่ค่อนข้างเพียงพอ ประชาชนทุกระดับมีการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน ประชาชนมีอาชีพเสริมและรายได้

เพียงพอต่อการดำรงชีวิต สร้างชุมชนเข็มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี ตระหนักถึงการอนุรักษ์ศาสนาศิลปะวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของตำบลให้ยั่งยืนสมดุลภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน มีสุขภาพอนามัยที่ดี ผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้รับสวัสดิการและมีความมั่นคงในชีวิตและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้พัฒนาการเมืองการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองการปกครองและการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

<u>สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ</u>

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคง

ทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์การระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคสูงอายุที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการ นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจ จากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐานและองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทาง

เทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบัน และบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีความแปรปรวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว
มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิด

การสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

<u>วิสัยทัศน์ประเทศไทย</u>

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่

มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ ทรัพยากรธรรมชาติ

๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

(๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ

(๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

(๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๔.๓ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่ง

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๗ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็วโปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำ นึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙–๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สานักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และ

ระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ได้แจ้งผลการประชุมคณะอนุกรรมการบูรณาการ

นโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ. ด้านวิชาการ) ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เป็นประธาน มีมติเห็นชอบนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทาแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) เห็นชอบแนวทางการกาหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามมติที่ประชุม อ.ก.บ.ภ. ด้านวิชาการครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ และเห็นชอบแนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบพัฒนากลุ่มจังหวัด ซึ่งแบ่งงบประมาณเป็น ๒ ส่วนส่วนที่

๑. งบประมาณเพื่อการพัฒนาตามศักยภาพความต้องการของพื้นที่ หรือประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัดส่วนที่

๒. งบประมาณเพื่อการพัฒนาในลักษณะ Cluster หรือสนองนโยบายสำคัญของรัฐบาลเชิงพื้นที่

<u>ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์</u> (Strategies Position)

๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๒) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยะธรรมขอม เชิงนิเวศน์การกีฬาที่มีชื่อเสียง

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u>

ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ไหม ท่องเที่ยวอารยะธรรมขอม และสังคมเป็นสุข

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม ๓ ประเด็น คือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

<u>เป้าประสงค์รวม</u>

๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนครศรีธรรมราช

๒. เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่

๓. เพื่อเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และลดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อม

๔. เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคาม และป้องกันสถาบันหลักของชาติ

๕. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีสมรรถนะสูงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์</u>

๑. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเศรษฐกิจ

๒. ยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่

๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

๔. การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อป้องกันสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์(Vision)"นครแห่งอารยธรรม น่าอยู่น่าเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน"

จุดยืนการพัฒนาจังหวัด (Positioning)

๑. สืบสานศิลปวัฒนธรรม
๒. เมืองเกษตรนวัตกรรม และอุตสาหกรรมสีเขียว
๓. ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง และกระจายสินค้าของภาคใต้

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

๑. การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมะ ธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็ง มั่นคงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

"องค์กรหลักในการพัฒนา ยึดหลักธรรมมาภิบาล และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง"

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๒) ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน ภายใต้แนวคิด "หลักความพอเพียง" ตามแนวพระราชดำริฯ โดยอาศัยกรอบแนวทางจากยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช และภารกิจ ๖ ด้าน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ มาตรา ๓๒(๑) รวมทั้ง ได้ทบทวนจากยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับปี พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑ ประกอบด้วย**ยุทธศาสตร์ พันธกิจ และเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้**

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจ

พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มีองค์ความรู้ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายเกษตรกร

๒. พัฒนาอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน และความต้องการของตลาด วิสาหกิจชุมชน สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าการผลิต ด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ฯลฯ

๓. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรทั้งที่เป็นอาหาร มิใช่อาหาร และพลังงานทดแทน

๔. สนับสนุนการจัดรูปที่ดินเพื่อการพัฒนาชุมชนเมืองและชนบท

๕. จัดให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

๖. ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยว บุคลากร ภาคการตลาดประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัด

๗. ส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์ และพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว

๘. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยพัฒนาที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับองค์ความรู้ใหม่ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาร่วมระหว่างนักวิชาการและชุมชน โดยให้ความสำคัญกับความสอดคล้องกับความต้องการภาคเศรษฐกิจชุมชน

๙. พัฒนาความเชื่อมระบบตลาด ระบบขนส่งและระบบโลจิสติกส์

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u>

๑. รายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๒. ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเป็นธรรม ที่ดินมีคุณค่าและได้รับประโยชน์มากขึ้น

๓. จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเมืองน่าท่องเที่ยวติดอันดับของภาคใต้

๔. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมกับศักยภาพของจังหวัด โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนของจังหวัด

<u>ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน</u>

<u>พันธกิจ</u>

๑. ฟื้นฟูพื้นที่ป่าและระบบนิเวศให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ต้นน้ำและลุ่มน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีระบบช่วยตัดสินใจในการบริหารจัดการน้ำ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยน้ำแล้งและน้ำท่วม

๓. ส่งเสริมให้มีมาตรการควบคุมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในชุมชน ให้อยู่ในขีดความสามารถการรองรับของระบบนิเวศ

๔. ส่งเสริมการดำรงชีวิตตามวิถีไทย เพื่อปลูกฝังค่านิยมการบริโภค อย่างพอเพียงและยั่งยืน การสร้างเครือข่ายชุมชน เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน

๕. ส่งเสริมให้ชุมชน หมู่บ้านมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและประชาชนเสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกการจัดการขยะชุมชน ขยะอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ขยะติดเชื้อ ส่งเสริมให้มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดและคัดแยกขยะ ในแหล่งกำเนิด สนับสนุนการสร้างธุรกิจจากขยะรีไซเคิล และสนับสนุนให้มีระบบเก็บขนและกำจัดขยะ แบบรวมศูนย์

๖. เสริมสร้างประสิทธิภาพในการกำจัด บำบัดมลพิษ ทั้งด้านวิชาการ บุคลากร และสร้างจิตสำนึกของชุมชนในการมีส่วนร่วมติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๗. ส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือน ชุมชน ใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก พลังงานใสสะอาด

๘. สนับสนุนส่งเสริมการรังวัดและจัดทำแผนที่ เพื่อแสดงแนวเขตที่ดินของรัฐ

๙. ผลักดันให้มีระบบคุ้มครองสิทธิชุมชนและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม อนุรักษ์ฟื้นฟูความหลากหลายของพันธุกรรมท้องถิ่น เพื่อรักษา ปกป้องระบบนิเวศน์ที่เชื่อมโยงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืน ประชาชนมีการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขภายใต้คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

๒. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ครัวเรือน ชุมชน มีทางเลือกในการใช้พลังงาน และมีพลังงานใช้อย่างเพียงพอ

๔. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

พันธกิจ

๑. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กรภาคประชาสังคมให้มีศักยภาพเพื่อรองรับการพัฒนาในทุกด้าน

๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษา กระบวนการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรม จัดการศึกษาทั้งในและ นอกระบบ สนับสนุนการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชน ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงสร้างสรรค์อย่างฉลาดเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้

๓. สนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาให้กับพื้นที่ทางการศึกษาที่ขาดแคลน

๔. พัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพอนามัย พัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ

๕. พัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ส่งเสริมการบริหารจัดการแพทย์แผนไทย (แพทย์ทางเลือก) ทั้งในระดับชุมชน และ สถานพยาบาล

๖. ป้องกัน ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพื่อลดจำนวนผู้เสพย์และผู้เกี่ยวข้องให้น้อยลง

๗. ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรงและป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อเฝ้าระวังป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่

๘. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบเรียบร้อยและการบรรเทาสาธารณภัยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๙. พัฒนาการกีฬา เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา จัดหาสถานที่จัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

๑๐. ส่งเสริมการทำนุบำรุงและรักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนา ฟื้นฟูต่อยอดแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชนและประชาชนและเผยแพร่สู่สังคมโลก

๑๑. สงเคราะห์ และพัฒนาเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้

๑๒. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อความเข้มแข็งของชุมชนสนับสนุนการจัดทำและใช้แผนชุมชนและส่งเสริมกิจกรรมชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชน/เยาวชน มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

๒. ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงเป็นธรรมและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา รวมทั้งมีอนามัยการเจริญพันธุ์ที่เหมาะสมในทุกช่วงวัย

๔. ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงระบบสุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้ได้มาตรฐาน สะดวกปลอดภัยอย่างทั่วถึง

๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและครบถ้วนเพียงพอ

๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

เป้าหมายการพัฒนา

๑. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ที่ได้มาตรฐาน มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และเชื่อมโยงกับระบบการขนส่งอื่น รวมทั้งเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐาน ที่มีประสิทธิภาพทั่วถึงทุกพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

พันธกิจ

๑.รณรงค์สร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยมตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เสริมสร้างวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยและจิตสำนึกธรรมาภิบาลให้แก่เยาวชน ประชาชนทุกระดับ ทุกภาคส่วน

๒. พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส สนับสนุนให้ใช้ทรัพยากรในการบริหารอย่างคุ้มค่าปรับปรุงระบบข้อมูลและรูปแบบการให้บริการประชาชน ลดขั้นตอนการทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๓. พัฒนาและส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการในระดับชุมชนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สนับสนุนให้มีระบบฐานข้อมูลกลางและระบบการติดตามประเมินผล

๔. เพิ่มศักยภาพบุคลากรขององค์กรอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการแก้ปัญหาและให้บริการประชาชน

๓. มีการบริหารจัดการที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ และเพิ่มการมีส่วนร่วมของทุกภาคีในการพัฒนา

แผนพัฒนาอำเภอพิปูน ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑. วิสัยทัศน์อำเภอพิปูน

“พิปูนเมืองธรรมชาติสมบูรณ์ การเกษตรยั่งยืน มุ่งสู่สังคมสงบสุข”

<u>คำขวัญอำเภอพิปูน</u>

"พระใหญ่บนภูผา เจ้าฟ้าปรานี คีรีล้อมข้าง สองอ่างพักผ่อน น้ำร้อนหลายบ่อ มากพอน้ำตก ชูยกคนดี ตาปีแดนเกิด"

๒. พันธกิจ

๑) ส่งเสริมให้ประชาชนน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเมืองรองของรัฐบาล

๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่ครอบคลุมทุกพื้นที่

๔) เสริมสร้างสุขภาวะที่ดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจและมีความรู้เท่าทันในโลกยุคการสื่อสารไร้พรมแดน

๕) รณรงค์ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ รักษาและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖) ส่งเสริมการทำการเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐานอย่างยั่งยืน

๗) ส่งเสริมและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

๘) เสริมสร้างระบบการรักษาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

๑) ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒) จำนวนผู้มีรายได้น้อยที่ตกเกณฑ์ จปฐ. มีลดลง

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการคุ้มครองและเข้าถึงสวัสดิการจากภาครัฐ

๔) ค่าเฉลี่ยคะแนนO-net ม.๓

๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่ได้ส่งได้รับการปรับปรุงและพัฒนา

๖) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

๗) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน

๘) จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ

๙) ร้อยละของจำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู

๑๐) ร้อยละของจำนวนหมู่บ้านที่เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติได้รับการป้องกัน

๑๑) จำนวนผู้ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการจัดการภัยพิบัติ

๑๒) ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่มีการคัดแยกขยะ

๑๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรที่ได้รับมาตรฐานการผลิต (GAP)

๑๔) ร้อยละของเกษตรกรที่ผ่านการเรียนรู้การผลิตสินค้าปลอดภัยและได้มาตรฐาน (GAP)

๑๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร

๑๖) อัตราการลดลงของคดีอาชญากรรมทุกประเภท

๑๗) ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเอาชนะปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

๑๘) จำนวนเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ได้รับการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทได้สำเร็จในระดับหมู่บ้านเพิ่มขึ้น

๔.ประเด็นการพัฒนาอำเภอ (ประเด็นยุทธศาสตร์)

๑) พัฒนาคน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒) การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

๓) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔) พัฒนาการเกษตรที่มีคุณภาพปลอดภัยและได้มาตรฐานอย่างยั่งยืน
๕) การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน

ประเด็นการพัฒนาอำเภอ ที่ ๑ พัฒนาคน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)
		พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕	
๑. หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๒. ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ภาคครัวเรือน ๓. ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความสุข ๔. การศึกษามีคุณภาพทัดเทียมกับค่ามาตรฐานการศึกษา ๕. โครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐานและครอบคลุมทุกพื้นที่	๑) ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๔๐	๔๕	๕๐	๕๕	๖๐	๖๐	๑) เสริมสร้างองค์ความรู้ ทักษะ ให้ประชาชนพึ่งตนเอง มีความเข้มแข็ง และปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๒) ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพและการจัดทำบัญชีครัวเรือน ๓) พัฒนาคุณภาพการให้บริการทางสังคมและการเข้าถึงสวัสดิการพื้นฐานของประชาชนอย่างทั่วถึงเป็นธรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ๔) ยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกระดับให้ได้มาตรฐาน ๕) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภคที่เป็นปัจจัยพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและครอบคลุมทุกพื้นที่
	๒) จำนวนผู้มีรายได้น้อยที่ตกเกณฑ์ จปฐ. มีลดลง	๕	๕	๕	๕	๕	๕	
	๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการคุ้มครองและเข้าถึงสวัสดิการจากภาครัฐ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๙๕	๙๕	
	๔) ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ม.๓	๔๐	๔๕	๕๐	๕๕	๖๐	๔๐	

	๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่ได้ส่งได้รับการปรับปรุงและพัฒนา	๔	๔	๔	๔	๔	๒๐	

ประเด็นการพัฒนาอำเภอ ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)
		พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕	
๑.เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว ๒. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน ๓.เพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ๔. ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรม และฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑)ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑)พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน ๒) พัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย รองรับการท่องเที่ยว ๓)พัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพบุคลากร แรงงานรองรับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน เกิดความประทับใจแก่ผู้มาเยือน ๔) ฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณีและวิถีชีวิตชุมชนตามวิถีชาวนครเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
	๒)จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน	๒	๒	๒	๒	๒	๑๐	
	๓)จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐	

ประเด็นการพัฒนาอำเภอ ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						แนวทางการพัฒนา(กลยุทธ์)
		พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕	
๑. ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างยั่งยืน ๒. การบริหารจัดการภัยพิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ๓. พัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนให้มีความเป็นระเบียบ สะอาด น่าอยู่น่าอาศัย	๑)ร้อยละของจำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑)พัฒนากระบวนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ป่าต้นน้ำ เส้นทางน้ำไหลและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ๒) อนุรักษ์ ป้องกัน ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓) พัฒนาศักยภาพเครือข่ายและสร้างองค์ความรู้ให้กับประชาชนในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัยที่ยั่งยืน ๔) ส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะและการนำกลับมาใช้ใหม่
	๒) ร้อยละของจำนวนหมู่บ้านที่เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติได้รับการป้องกัน	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕	
	๓)จำนวนผู้ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการจัดการภัยพิบัติ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐	
	๔) ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่มีการคัดแยกขยะ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐	

ประเด็นการพัฒนาอำเภอ ที่ ๔ พัฒนาการเกษตรที่มีคุณภาพ ปลอดภัยและได้มาตรฐานอย่างยั่งยืน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						แนวทางการพัฒนา(กลยุทธ์)
		พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕	
๑) ผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย มีคุณภาพปลอดภัยและได้มาตรฐาน ๒) เกษตรกรมีสุขภาวะและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๓) เพิ่มมูลค่าผลิตผลทางการเกษตร ๔) ส่งเสริมการทำการเกษตรให้เหมาะสมกับพื้นที่ (Zoning)	๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรที่ได้รับมาตรฐานการผลิต (GAP)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐	๑)พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน ๒) พัฒนาการบริหารปัจจัยการผลิตและส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร ๓)พัฒนากระบวนการผลิต การเก็บเกี่ยว การเก็บรักษา การแปรรูป และพัฒนาผลผลิตต่อยอดเป็นเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าแบบครบวงจรอย่างมีประสิทธิภาพ
	๒) ร้อยละของเกษตรกรที่ผ่านการเรียนรู้การผลิตสินค้าปลอดภัยและได้มาตรฐาน (GAP)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐	
	๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕	

ประเด็นการพัฒนาอำเภอ ที่ ๕ การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)
		พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕	
๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑) อัตราการลดลงของคดีอาชญากรรมทุกประเภท	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๙๕	๙๕	๑) พัฒนาเครือข่ายการรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน/ชุมชนโดยชุดรักษา

๒. เป็นสังคมที่มีความร่วมมือในการเฝ้าระวังและป้องกันอาชญากรรมทุกประเภท ๓. หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดยาเสพติด ๔. ประชาชนมีความสามัคคีปรองดองสมานฉันท์	๒) ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเอาชนะปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน	๓๕	๔๐	๔๕	๕๐	๕๕	๕๕	ความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และอาชญากรรมทุกประเภท ๓) พัฒนาศักยภาพด้านการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทโดยเครือข่ายองค์กรยุติธรรมชุมชน
	๓) จำนวนเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ได้รับการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทได้สำเร็จในระดับหมู่บ้านเพิ่มขึ้น	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐	

องค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาอำเภอพิปูน ด้านส่งเสริมการพัฒนาการเกษตร ด้านการพัฒนาสังคมและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพและด้านการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยว ซึ่งแผนพัฒนาอำเภอพิปูน มีหน่วยงาน ดังนี้

<u>ด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น มี ๕ แห่ง</u>

๑) เทศบาลตำบลเขาพระ
๒) องค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม
๓) องค์การบริหารส่วนตำบลพิปูน
๔) เทศบาลตำบลควนกลาง
๕) เทศบาลตำบลกะทูน

หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่

อำเภอพิปูน มีส่วนราชการ หน่วยงานตั้งอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมากถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางการบริหารราชการของจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและบริการประชาชน ดังนี้

๑. ส่วนราชการ/หน่วยงานของรัฐ มีดังนี้

- ที่ทำการปกครองอำเภอพิปูน
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพิปูน

- สัสดีอำเภอพิปูน
- สำนักงานเกษตรอำเภอพิปูน

- สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอพิปูน
- สำนักงานปศุสัตว์อำเภอพิปูน
- สำนักงานท้องถิ่นอำเภอพิปูน
- สถานีตำรวจภูธรอำเภอพิปูน
- สำนักงานวัฒนธรรมอำเภอพิปูน
- สำนักงานสรรพากรพื้นที่อำเภอพิปูน
- โรงพยาบาลพิปูน
- สำนักงานสหกรณ์การเกษตรอำเภอพิปูน

๒. หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ มี ๓ หน่วยงาน

๑) บริษัทไปรษณีย์ไทยจำกัด สาขาพิปูน

๒) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอพิปูน

๓) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาพิปูน

๓. ธนาคารหรือสถาบันการเงิน

๑) ธนาคาร จำนวน ๒ แห่ง คือ

๑.๑ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

๑.๒ ธนาคารออมสิน

๒) สหกรณ์ในพื้นที่ มี ๑ แห่ง คือ สหกรณ์การเกษตรอำเภอพิปูน จำกัด

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม

“ยางค้อมเมืองน่าอยู่ พัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ชุมชนมั่นคง ประชาชนมั่งคั่งอย่างยั่งยืน”

พันธกิจการพัฒนา

๑.ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะในเขตชุมชน

๒.ปรับปรุงและขยายระบบคมนาคม

๓.ส่งเสริมสนับสนุนให้ราษฎรมีงานทำ

๔.สนับสนุนเพิ่มบาบาทของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา

๕.ส่งเสริมการศึกษาวัฒนธรรม รักษาศิลปะ จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาของเด็กเยาวชนและประชาชน

๗.ปรับปรุงซ่อมแซมแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๘.ปรับปรุงพัฒนาระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอย

๙.ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การป้องกันและระงับโรคติดต่อ

๑๐.ปรับปรุงการพัฒนาจัดเก็บภาษีอากร

๑๑.ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๒.จัดให้มีสวัสดิภาพทางสังคม

จุดมุ่งหมายการพัฒนา

๑.เพื่อพัฒนาระบบสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึงและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒.เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคม

๓.เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอ

๔.เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๕.เพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการกีฬาของเด็กเยาวชนและประชาชนอย่างต่อเนื่อง

๗.เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๘.เพื่อพัฒนาระบบการจัดเก็บขยะ

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหาร
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและสาธารณสุข
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมในท้องถิ่น
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

- ส่งเสริม สนับสนุนการอาชีพของประชาชน
- การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยว

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ
- ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบสาธารณูปการ ให้มีประสิทธิภาพทั่วทุกหมู่บ้าน

๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหาร

แนวทางการพัฒนา

- จัดหาติดตั้งวัสดุ อุปกรณ์สำนักงานและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงานของบุคลากร
- พัฒนาบุคลากรให้มีความสำนึกในบาบาทหน้าที่ และปฏิบัติภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ
- การจัดระบบข้อมูล

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและสาธารณสุข

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนกิจกรรม ด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติด
- ส่งเสริมสนับสนุน ทางด้านการกีฬาและนันทนาการ
- ส่งเสริมสนับสนุน สงเคราะห์ คนชรา คนพิการ และเด็กด้อยโอกาสผู้เดือดร้อนที่อยู่อาศัย
- เสริมสร้างสุขภาพของประชาชน
- จัดให้มีการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมในท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมในท้องถิ่น
- ปรับปรุง ซ่อมแซม ก่อสร้างสถานศึกษารวมทั้งจัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ให้กับสถานศึกษา

๖.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- จัดให้มีระบบบำบัดและจัดการขยะ
- พัฒนาปรับปรุง คู คลอง หนอง บึง ให้สะอาดสามารถระบายน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการสิ่งกีดขวางทางจราจรและสาธารณูปโภค

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาระบบสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึงและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคม
๓. เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอ
๔. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๕. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการกีฬาของเด็กเยาวชนและประชาชนอย่างต่อเนื่อง
๗. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๘. เพื่อพัฒนาระบบการจัดเก็บขยะ

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคง และมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
๒. เพื่อพัฒนาพื้นที่ครอบคลุมกิจกรรมทั้งมวลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพและลักษณะทางกายภาพ การปรับปรุงพื้นที่ การก่อสร้างสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ อันเป็นการส่งเสริมความสะดวกในการอยู่อาศัยและการประกอบอาชีพ
๓. เพื่อให้บุคลากรมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
๔. เพื่อการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ
๕. เพื่อให้ประชาชนห่างไกลยาเสพติด
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางศาสนาและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นและภูมิปัญญาชาวบ้าน
๗. เพื่อให้ประชาชนทุกคนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	ให้ประชาชนมีรายได้เสริมและลดจำนวนผู้ว่างงานพัฒนาวางแผน ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลยางค้อม
๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	เพื่อให้การคมนาคมใช้ได้สะดวกตลอดปี เพื่อให้การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการใช้การได้ดี

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหาร	การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชนป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ ตามพระราชดำริฯ เป็นต้น
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและสาธารณสุข	เพื่อให้องค์กรต่าง ๆ มีความเข้มแข็งในการจัดกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเหลือคนพิการและคนชราช่วยเหลือผู้ประสบภัยสาธารณะในพื้นที่ตำบล การป้องกันและระงับโรคติดต่อต่างๆ ควบคุมป้องกันโรคระบาดในพื้นที่ พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการบริการสาธารณสุขของหมู่บ้าน กองทุนหลักประกันสุขภาพ อบต.ยางค้อม ฯลฯ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่น	พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบเพื่อพัฒนาความและความสามารถในการศึกษาหาความรู้ของนักเรียนเพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีไทย เช่น ประเพณีลอยกระทง แห่ผ้าขึ้นธาตุ ฯลฯ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชนป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ ตามพระราชดำริฯ เป็นต้น

๒.๖ กลยุทธ์การพัฒนา

๑.๑ การพัฒนาสวัสดิการสังคม

๑.๒ การพัฒนาสาธารณสุข

๑.๓ การพัฒนาสร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

๑.๔ การสร้างความเข้มแข็งชุมชน สนับสนุนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๑ การพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ สะพาน และอาคารสถานที่

๒.๒ การพัฒนา ปรับปรุง และติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ

๒.๓ การพัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษาระบบน้ำอุปโภค – บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร

๓.๑ การพัฒนาส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน

๓.๒ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

๔.๑ การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และพัฒนาการเรียนรู้

๔.๒ การส่งเสริม สนับสนุน ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๓ การส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

๕.๑ .การพัฒนา ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน

๖.๒ การพัฒนาบุคลากรและองค์กรให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการบริหารเพื่อให้การบริการที่ดีแก่ประชาชนและเป็นองค์กรธรรมาภิบาล

๖.๓ พัฒนาการจัดเก็บรายได้ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม

การกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม กำหนดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๗๕๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้มีการกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ประกอบด้วย การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมันพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่พัฒนาไม้ผลและการประมงให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออกและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่ง ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒.๗ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๑. การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ การศึกษา สาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของตำบลยางค้อม โดยใช้เทคนิค (SWOT Analysis) เพื่อประเมินผลสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น

- **จุดแข็ง (Strengths : S)**
  ๑. เป็นแหล่งปลูกพืชผลทางการเกษตรที่มีคุณภาพ
  ๒. ผู้นำชุมชนมีความสามัคคีกัน
  ๓. ปัญหาทางสังคมไม่รุนแรง
  ๔. มีกลุ่มองค์กรทางการเงินในรูปแบบต่างๆเพื่อช่วยเหลือกัน
  ๕. มีประเพณีท้องถิ่นที่ดีงาม (เช่น ประเพณีทำบุญชักพระ , รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ เป็นต้น)
  ๖. มีระบบนิเวศน์ และทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
  ๗. มีปราชญ์ชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย
  ๘. มีวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม
  ๙. มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย

- **จุดอ่อน (Weaknesses : W)**
  ๑. ไม่มีระบบการบริหารจัดการน้ำแบบยั่งยืน
  ๒. ไม่มีศูนย์กลางตลาดชุมชนเพื่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกร
  ๓. ไม่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ตนเอง
  ๔. ประชาชนไม่มีอาชีพเสริมนอกเหนือจากอาชีพเกษตรกรรม
  ๕. ขาดการพัฒนาแหล่งน้ำ
  ๖. เกษตรกรใช้สารเคมีมากในภาคการเกษตร
  ๗. การประชาสัมพันธ์ข่าวสารไม่ทั่วถึง
  ๘. ประชาชนยังขาดเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน
  ๙. กระบวนการผลิตพืชผลทางการเกษตรไม่ครบวงจร
  ๑๐. ภูมิปัญญาท้องถิ่นขาดการนำมาใช้สู่การพัฒนาร่วมกัน

- **โอกาส (Opportunities : O)**
  ๑. มีแม่น้ำสายหลักไหลผ่านพื้นที่ทำการเกษตร
  ๒. มีหน่วยงานราชการต่างๆในพื้นที่เพื่อติดต่อประสานงานและให้ความช่วยเหลือ
  ๓. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตนเองและรองรับภารกิจถ่ายโอน
  ๔. การเข้าสู่ประชาคมอาเซี่ยน
  ๕. นโยบายรัฐบาลเอื้ออำนวยต่อการแก้ปัญหาในพื้นที่
  ๖. การส่งเสริมด้านการพัฒนาการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง
- **อุปสรรค (Threats : T)**
  ๑. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลไม่มีความแน่นอน
  ๒. การเมืองระดับประเทศยังมีปัญหาความขัดแย้งทำให้การบริหารงานด้านนโยบายไม่มีความแน่นอน
  ๓. ปัญหาสภาวะโลกร้อนส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาติต่างๆ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย
  ๔. ระเบียบกฎหมายไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดิน
  ๕. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
  ๖. ปัญหาการลักเล็กขโมยน้อยและยาเสพติดในพื้นที่

๒.การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อปท.

๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มี

ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว) Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อมได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อมในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. <u>ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ</u>

องค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม ต้องเร่งบูรณาการสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมทั้งร่วมบูรณาการการทำงานกับรีสอร์ท ที่พักในพื้นที่ เพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว

๒. <u>ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน</u>

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๓.<u>ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหาร</u> ประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

๔.<u>ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและสาธารณสุข</u>

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้ จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้น และอาจมี พม่าทาวน์ ลาวทาวน์ กัมพูชาทาวน์ ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนนั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อมต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้นปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้นโรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆที่มีผลมาจากการ

เคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมในท้องถิ่น

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม เล็งเห็นว่าน่าจะมีการสนับสนุน ส่งเสริมการนำครูชาวต่างชาติจากมูลนิธิกระจกเงาเข้ามาสอนภาษาอังกฤษโดยการให้อยู่กินกับชาวบ้าน โรงเรียนในพื้นที่ เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่นๆในการเร่งรัดพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ศาสนาอาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแผ่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสเตียนมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบหลู่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรมประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทร์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

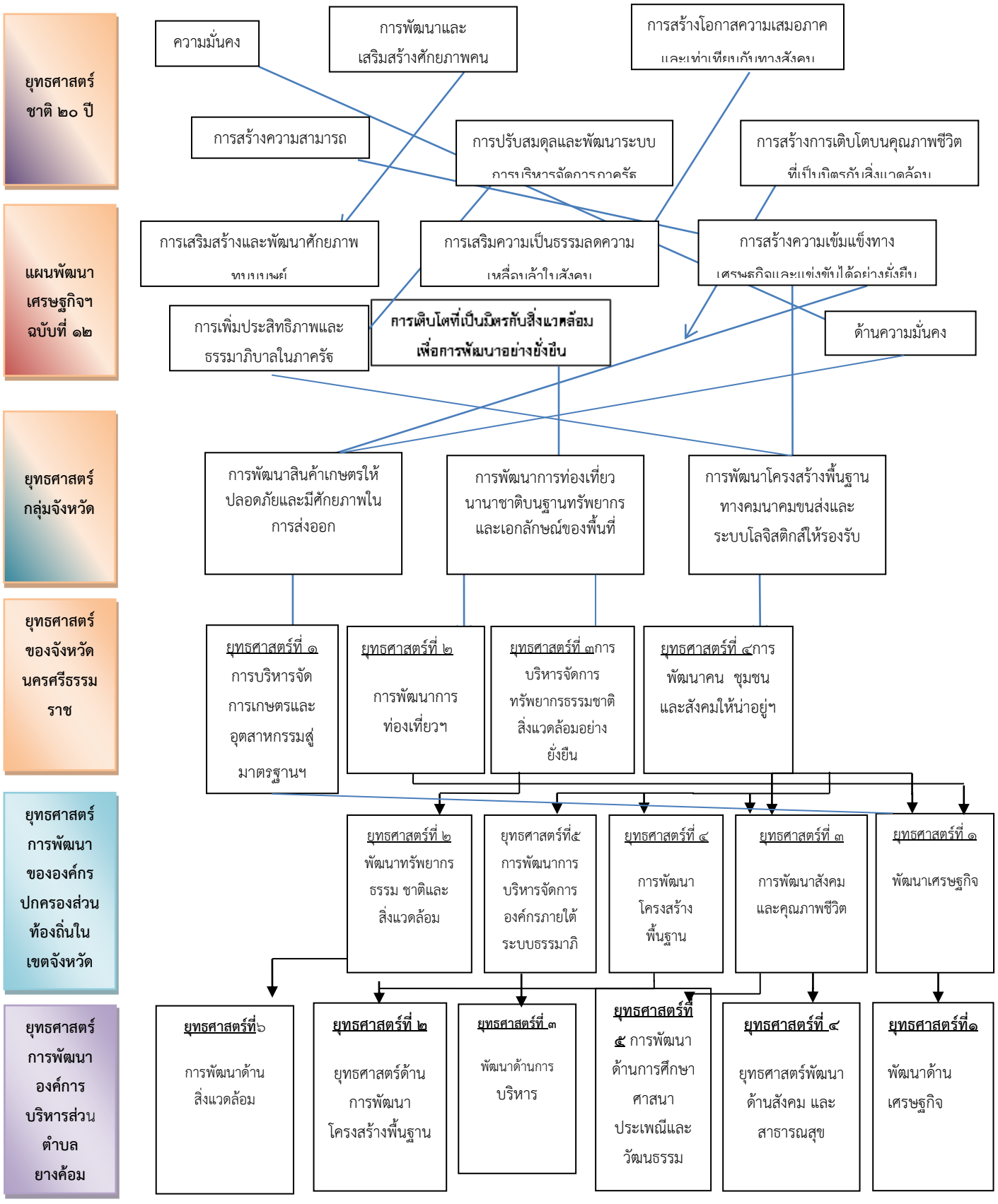
๖.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างๆชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่นๆ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามแดน

.

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม

สร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลยางค้อม พ.ศ. ๒๕๖๖--๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานสร้างความเข้มแข้งของชุมชน	สำนักปลัด	อบต.ยางค้อม
๒	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
๓	ด้านการบริหาร	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัดและกองคลัง	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
๔	ด้านสังคมและสาธารณสุข	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	
		งานบริการสาธารณสุขและงานสาธารณสุขอื่น	แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด	
๕	ด้านการศึกษาศาสนา วัฒนธรรม	งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา	แผนงานการศึกษา	สำนักปลัด	
		ด้านศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่น	แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม		
๖	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข		
รวม	**๖ ยุทธศาสตร์**	**๖ ด้าน**	**๙ แผนงาน**	**๓ สำนัก/กอง**	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่าวนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การบูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้ว

เสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๗๔๖๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	**๒๐**
๒. การวิเคราะห์สภาวการณ์และศักยภาพ	**๒๐**
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	**๖๐**
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	**๑๐๐**

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	**ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้** (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	**๒๐** (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงค์เคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนาประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒. การวิเคราะห์สภาวการณ์และศักยภาพ	**ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้** (๑) การวิเคราะห์ที่ควบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้อง ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	**๒๐** (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit(จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT-Therat(อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	**ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้**สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	**๖๐** (๑๐)	
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ	(๑๐)	

	Thailand ๔.๐		
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์ ๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		**๑๐๐**	

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองสวนท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	**๑๐**
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	**๑๐**
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	**๑๐**
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	**๑๐**
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	**๖๐**
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่งคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าที่จะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	**๑๐๐**

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑.การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒.การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่งเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไหร่ สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Effciency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓.การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึ่งพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔.แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจนหลักประชารัฐ	๑๐	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	**ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้** เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	**๖๐** (๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดลงไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสนอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	*คะแนนเต็ม*	*คะแนนที่ได้*
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้อง ๕.๗ โครงการสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ ๕.๙ งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย(ผลผลิตของโครงการ) ๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	๑.โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วนเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	*(๕)*	**๕**
	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้ โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	*(๕)*	**๕**
	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการ ต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง’	*(๕)*	**๕**
	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Effciency) (๓) ความมีประสิทธิผล (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency) การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	*(๕)*	**๕**

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		**๑๐๐**	

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการสรุปผลในภารวมของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ อย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้งเชิงสถิติต่างๆ ตารางกราฟ และการพรรณนา ดัง

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑.๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ (Quantity)

- โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)										
ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	**๒๕๖๖**		**๒๕๖๗**		**๒๕๖๘**		**๒๕๖๙**		**๒๕๗๐**	
	จำนวน	**งบประมาณ**	**จำนวน**	**งบประมาณ**	**จำนวน**	**งบประมาณ**	**จำนวน**	**งบประมาณ**	**จำนวน**	**งบประมาณ**
๑. ด้านการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพตามหลักธรรมมาภิบาล										
๒. ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน										
๓. ด้านการพัฒนาด้านการเกษตรเศรษฐกิจอุตสาหกรรม										
๔. ด้านการพัฒนาด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม										
รวม										

สรุปรายงานผลการดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.						
ลำดับที่	รายการ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการที่สามารถดำเนินการได้ (..... โครงการ)		
				คิดเป็นร้อยละของแผนพัฒนาท้องถิ่น	คิดเป็นร้อยละของแผนการดำเนินงาน	คิดเป็นร้อยละของข้อบัญญัติ+เงินสะสม
๑	บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น					
๒	ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณ					
๓	จากเงินสะสม					
๔	จัดทำแผนการดำเนินงาน - ข้อบัญญัติ = ... + - เงินสะสม = ...					
๕	สามารถดำเนินการได้ - ข้อบัญญัติ = ... + - เงินสะสม = ...					

(๑.๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๔ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

(๑) ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

(๑.๑) ปัญหาสาธารภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตภัย น้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันท่วงที

(๑.๒) ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลอันตราย หรือคร่าต่อชีวิตประชาชน และสัตว์ต่างๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ โรคพิษสุนัขบ้า แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รณรงค์การป้องกัน ลงพื้นที่ระงับการเกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา

(๑.๓) ปัญหาประชาชนมีรายได้น้อย การศึกษาต่ำ ประชาชนในตำบลยังมีคนรายได้น้อย มีหนี้สินเยอะ ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ ช่วยเหลือประชาชนซ่อมแซมบ้านคนจน ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมด้านการศึกษาโดยการจัดบริการสาธารณด้านการศึกษา การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็กนักเรียน จ้างเด็กนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียนเพื่อมีรายได้

(๑.๔) ปัญหายาเสพติดในตำบล ในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีการค้ายาเสพติด และยังไม่พบรายงานว่ามีผู้ติดยาเสพติด แต่เพื่อเป็นการป้องกัน มีแนวทางการป้องกัน โดยการลงพื้นที่ค้นหา การรณรงค์ป้องกัน การให้ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาเสพติด

(๑.๕) ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจาก ในตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางการคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดปัญหาในการสัญจรไปมาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำแผนงาน โครงการก้อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒) ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(๒.๑) ข้อสังเกต จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอยู่มาก ดังนี้ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ความมั่งคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่ผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคมการเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค –

บริโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

(๒.๒) ข้อเสนอแนะ จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาต่างๆ ที่ถูกเสนอมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโดยประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกินศักยภาพก็ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นๆ

(๒.๓) ผลจากการพัฒนา จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่อง และครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ประชาชนมีความพึงพอใจ แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังมีการเผาหญ้า เผาขยะ การเลี้ยงสัตว์ วัว ควาย หมู ที่ส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ การพนันในพื้นที่ เส้นทางคมนาคมยังไม่ครบ นี่คือผลการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา

****